

fået af IMF og andre, der egentlig er i stand til at overskue herligheden og storheden i projektet.

For sandheden er jo, at det er ret enestående, at Danmark sammen med Finland er de eneste lande, der reelt har overskud på de offentlige finanser i en periode, hvor de andre har været ramt af lavkonjunktoren og har underskud, store underskud, større underskud, end de i øvrigt må have, at Danmark skal se, at der kun er to lande i hele EU, der har en lavere offentlig gæld end den, vi har i Danmark.

Det er det, der placerer Danmark på førstepladsen, når man bedømmer økonomien, at på et tidspunkt, hvor andre lande skærer ned på velfærd, er vi i stand til at øge velfærd. Hvorfor? Fordi vi præcis styrer, således at vi har brugt opsparing i en dårlig tid, og at vi opsuger opsparing til sikkerhed i ringere tider. Og hvor kommer den idé fra? Ja, den kommer jo i virkeligheden fra »En holdbar fremtid – Danmark 2010« fra den tidligere regering, som havde nogle rigtige tanker om, hvordan man sikrede sunde, offentlige finanser, men som desværre ikke formåede at dokumentere, at den kunne efterleve de samme målsætninger. Der var jo også op igennem 1990'erne maks. 1 pct.s vækst i offentlige udgifter. Det blev så igen til 2,5 pct.

Kl. 19.45

Det, der så er bedrøveligt, er måske, at man ikke har lært ret meget af lektien, hvad det er, der har sikret, at Danmark er kommet rimeligt igennem en periode med konjunkturtilbageslag, men kommer med et forslag til en finanslov, hvor man har glemt alt det, man har sagt, de mål, man har sat op, og pludselig har et forslag til vækst i offentligt forbrug, der er fire gange over den ramme, som er bæredygtig i den plan, man selv har fremlagt, et forslag, der reducerer overskuddet i 2005 med mere end 5 mia. kr., og som på trods af det, man har sagt, med det samme dokumenterbart øger skattetrykket.

Derfor må man spørge: Har man overhovedet lært noget? Eller er det sådan, at uanset hvad man siger, så er det nøjagtig den politik, vi har set hele tiden, nemlig at de offentlige udgifter er ude af kontrol, hvilket kun reddes ved, at skatterne kan høves?

Det, der så måske er det mest kritisable – og det bedrøver mig at sige, at det jo så også gælder hr. Morten Helveg og det radikale oplæg – er, at man skriver og formulerer noget, der er direkte usandt. Jeg synes, at det er forståeligt, at den radikale leder, fru Marianne Jelved, kan komme til at sige, at skattetrykket ikke steg og efterfølgen-

de konstaterer, at det nok ikke var helt korrekt, hvad hun sagde, og så giver en undskyldning.

Jeg synes i virkeligheden, det er mindre forståeligt, at man kan frembringe et skrift om, hvad man vil gøre, hvis man har 90 mandater, et oplæg til radikal politik, og så komme med en påstand om, at staten er 100 mia. kr. bagud med gældsafviklingen, noget, man i virkeligheden kunne analysere sig frem til er fuldstændig forkert. Jeg konstaterer også, at hr. Nicolai Wammen bruger det samme argument, at staten er bagud med gældsafviklingen.

Nu er det sådan, som det også tidligere har været sagt, at den tidligere regering efterlod en større kronegæld end den, man overtog, og at vi med denne finanslov reducerer kronegælden med 30 mia. kr. i forhold til, hvad den var i 2001. Det, der især er interessant, er, at det har været en lavkonjunkturperiode. Det, der er det bæredygtige, er jo for så vidt ikke ØMU-gælden, selv om den også falder, men det er nettogælden, som vi i samme periode reducerer med 40 mia. kr. Og nettogælden er den samlede gæld for stat, amt og kommune.

Hvad er det så, der får hr. Morten Helveg Petersen til egentlig at bevæge sig ud ad en helt gal vej, der ender i en påstand om, at man er 100 mia. kr. bagud? Det er alene, Eurostat og Danmarks Statistik løbende omdefinerer gældsbegreberne. Det vil sige, at den underliggende gæld hverken er 1 kr. større eller 1 kr. mindre. Altså det, der skal dækkes ind over finanspolitikken, det, der skal afdrages og betales af borgerne, er fuldstændig uændret, selv om man ændrer definitionen af ØMU-gæld.

Det underer mig. Jeg vælger altså at tro på, at man er i god tro. Og jeg fik også indtryk af, at da hr. Morten Helveg var oppe og holde de to bøger op imod hinanden, dels »En holdbar fremtid – Danmark 2010«, dels budgetoversigt eller redegørelse, eller hvad man nu valgte at række op, at hr. Helveg Petersen var i god tro. Jeg synes, der kom sådan en vis usikkerhed, da hr. Lars Barfoed også påpegede fejlen.

For det er sådan, for at slå det fast, at de 100 mia. kr., som hr. Morten Helveg siger er 7 pct. af BNP, hvordan opstår de? Er det noget, vi mangler at afbetale, eller er det noget, man ændrer i Eurostat og i den statistiske metode?

Hvis man tager de første 48 mia. kr., så er der her tale om ren teknik, idet ATP's beholdning af statsobligationer ikke længere kan fradrages ved opgørelsen af ØMU-gælden. Det er noget, Eurostat har besluttet. Det er altså EU's statistiske bu-